

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/131-2/2017
Érkezett:	2017 MÁRC 08.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	<i>uu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

**alkotmányjogi panasz indítvány
kiegészítése, hiánypótlása**

(Hiv.szám.: Mü.36/2014/16)

indítványozónak

Képv.:

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd, Arany J. u. 18. fsz. 4.
Telefon/fax: 74/414-415
Adószám: 52909546-1-37
Számla: OTP Bank Rt.: 11746006-2F
Letét számla: OTP Bank Rt.: 11746006-2F

Dr. Magyar Anikó

egyéni ügyvéd

(7100 Szekszárd, Arany János utca 18.)

Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II.
10. 094/2016/4. számú, a Debreceni
Törvényszék 2.Mf.21.272/2015/4. számú, a
Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 6.M.374/2014/29. számú elsőfokú
ítéletéhez kapcsolódó **IV/131-1/2017.
ügyszámon folyamatban lévő eljárásban**

**TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE**

SZEKSZÁRD

Tanya u. 4.

Levelezési cím: 7101 Szekszárd PF: 297

Tel: 06-74-512-297 Fax: 06-74-510-042

e-mail: tmrsz2004@gmail.com

web: <http://www.tmrsz.hu>

Hivatkozási szám : Mü.36/2014/16.

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Ügyszám : IV/131-1/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak alapján

[REDACTED] indítványozó, a panasz alapját képező peres eljárás felperese **nevében és képviseletében eljárva jogi képviselője, dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd** (7100 Szekszárd, Arany János utca 18.) útján előterjesztett alkotmányjogi panasz **indítványunk** kiegészítéseként a Tisztelt Alkotmánybíróság 2017. február 3. napján átvett felhívására – határidőben - az alábbi

hiánypótlást

kiegészítést

terjesztem elő:

I.

M/1. szám alatt csatoljuk a szakszervezet törvényes képviselője által az ügyvédi meghatalmazás aláírására adott meghatalmazást kiegészítve a meghatalmazott elfogadó nyilatkozatával.

Nyilatkozunk, hogy az indítványozótól származó (indítványunkhoz M/2. szám alatt csatolt) meghatalmazása a szakszervezet felé a tárgybani ügyben a peres eljáráson túl az Alkotmánybíróság előtti eljárásra is vonatkozik álláspontunk szerint, mivel az ügy tárgya „akciópótlék elszámolása” és a meghatalmazás bíróság előtti eljárásra is vonatkozik.

II.

Panaszindítványunkban szereplő kérelmünket az alábbiak szerint pontosítjuk:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 094/2016/4. számú ítéletének, továbbá a Debreceni Törvényszék által 2.Mf.21.272/2015/4. számon meghozott másodfokú ítéletének és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.374/2014/29. számú elsőfokú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését.

a) Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

„[22] Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}. .,

Hivatkozunk arra, hogy a más megyékben ugyanolyan beosztásban, ugyanazon fokozott ellenőrzésekben részt vevőket több jog illette meg, mint indítványozót, hiszen ugyanazon jogszabályi rendelkezések alapján, melyek indítványozóra is vonatkoztak, más megyében ugyanazon időszakban, mint a perbeli időszak, a járőrök bírósági ítéletek alapján – melyeket a Kúria is helyben hagyott, ha elé kerültek - megkapták az

akciószolgálati pótlékot. Sőt, korábban a Debreceni Munkaügyi Bíróság, valamint a Debreceni Törvényszék is helyt adott az indítványozó kérelméhez hasonló akciószolgálati pótlék iránti kereseteknek, így indítványozó megkülönböztetésének - keresete elutasításának - nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, mely alátámasztja a panaszolt jogsérelmét.

Azaz az egyik személy esetében ugyanaz a jogszabályi rendelkezés a keresetnek való helyt adást, míg a másik személy esetében a kereset elutasítását jelenti azonos feltételek mellett, azonos, egységes országos főkapitányi intézkedés alapján elrendelt fokozott ellenőrzések tekintetében.

A fokozott ellenőrzés, azaz az összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység szervezettségi szintje és kiterjedése alapján dönthető el az akció szolgálati pótlékra való jogosultság [1996. évi XLIII. törvény 254. § (2) bek. b) pont; 140/1996.(VIII.31.) Korm. rend. 57. §; 62/2007.(XII.23.) IRM rendelet 39. § (2) bek.; 30/2011.(IX.22.) BM rend. 26. § (2) bek.]- mondja az 1/2014. munkaügyi elvi határozatában a Kúria. Ezen elvi határozatát mégsem alkalmazta – ésszerű indok nélkül – határozatában, megkülönböztetve indítványozót.

Ugyanis indítványozó az Országos Rendőrfőkapitány által elrendelt országos fokozott ellenőrzésekben vett részt, azaz a szervezettségi szint, a kiterjedés az országos elrendelés alapján adott volt. A perbeli esetben bizonyított volt a becsatolt elrendelések, intézkedési és végrehajtási tervekkel és eligazító lapokkal, miszerint a felperes az általa igényelt óraszámban felsőbb szinten elrendelt, országos, illetve területi szintű, összehangolt fokozott ellenőrzésekben vett részt. Az alperes által csatolt fokozott ellenőrzésekre vonatkozó tervek szerint ezen akciók különböző közlekedésbiztonsági, idegenrendészeti és migrációs ellenőrzések végrehajtására terjedtek ki, melyek területi, illetve országos szintűek voltak, a koncentrált feladatot magasabb szervezeti szinten szervezett, több egység, összehangoltan hajtotta végre, így azok meglátásunk szerint – egyetértve a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 3.M.370/2011/20. számú ítéletében megfogalmazottakkal - elnevezésüktől függetlenül akciónak minősültek.

Felperes munkaköri leírását megvizsgálva jól látható véleményünk szerint, hogy a fokozott ellenőrzések során teljesített feladatok nem egyenlőek a leírásban meghatározott munkaköri feladatokkal – ellentétben a panaszolt határozatokban szereplő indokolásokkal - , így az akciószolgálati pótlék megfizetése iránti követelésük meglátásunk szerint jogszerű, s tévesnek tartjuk azon álláspontot, mely szerint a fokozott ellenőrzések során felperes a munkaköri leírásában rögzített feladatokat látta csupán el, azaz napi szokásos tevékenységét végezte. E körben utalni kívánunk arra, hogy ugyanazon időszakra, ugyanolyan járőröknek, ugyanezen elrendelések alapján megfizetésre került az akciószolgálati pótlék, s nem történt arra hivatkozás, hogy munkaköri feladataikat látták el. (Megjegyezzük, ezt az elrendelések alapján szolgálati időben, a szolgálati feladatok között meghatározva kellett az országban mindenütt ellátni, azaz minden járőr napi tevékenységébe építve hajtotta végre, csak voltak akiknek megfizették ezen órákra a pótlékot – akár bírósági döntés, akár munkáltatói döntés alapján - , s voltak akiknek nem, holott ugyanazon jogszabályi rendelkezések vonatkoznak

egységesen a járőri állományra, s az országos elrendelés is mindenkire vonatkozott, azaz voltak olyanok, akik a pótlék tekintetében egyenlőbbek voltak a többieknél, több joguk keletkezett.) Ezt támasztja alá azon tény is, hogyha ezek általánosan ellátandó feladatok lennének, akkor az Országos Rendőrfőkapitány nem rendelné el a fokozott ellenőrzéseket, s az alapján nem készülének megyei, területi tervek, nem lenne külön jelentési kötelezettség az ellenőrzésekkel kapcsolatban, illetve nem került volna külön nevesítésre, szabályozásra a jogszabályokban, közjogi szervezetszabályozó eszközökben.

Megjegyezni kívánjuk e körben azon tény is, hogy már keresetlevelünk indokolásában jeleztük, hogy a szolgálatok ellátása során a személyi igazoltatások, gyanús személyek ruházatának átvizsgálása, gépjármű-, illetve okmányellenőrzések – a tervekben meghatározott elvárások miatt – lényegesen nagyobb számmal fordultak elő, mint nevezett átlagos szolgálatának ellátása során, s a napi átlagos ellenőrzésekkel ellentétben – szűrőpróba-szerű ellenőrzések – a fokozott ellenőrzések kapcsán az elrendelésekben foglaltak szerint a személyeket, járműveket, okmányokat tüzetesen ellenőrizni kellett, illetve jelentéstételi kötelezettség is párosult általában ezen ellenőrzésekhez, mint alperes által csatolt jelentésekből is kitűnik.

A fokozott ellenőrzésekről készített jelentések alátámasztják azon indítványozói álláspontot, hogy koncentrált, összehangolt ellenőrzésekről van szó, s meghatározott időtartamban kerültek végrehajtásra ezen ellenőrzések, melyekben való részvételét felperesnek a már becsatolt eligazító lapokon szereplő feladat-meghatározások igazolnak.

A megkülönböztetés tilalmába ütközik az is álláspontunk szerint, hogy mindegyik panaszolt ítélet arra hivatkozik, hogy azon okból sem jár indítványozónak a vitatott pótlék, mivel egyedüli járőrpárként látta el a tevékenységet, azaz ebből az a következtetés vonható le, ha több járőrpár lett volna a településen, akkor megfelelt volna a kritériumoknak.

Azaz az egyik személy esetében ugyanaz a jogszabályi rendelkezés a keresetnek való helyt adást, míg a másik személy esetében a kereset elutasítását jelenti azonos feltételek mellett, azonos, egységes országos főkapitányi intézkedés alapján.

A törvény előtti egyenlőség ebben az összefüggésben egyfelől bizonyos eljárási garanciákat követel. Másfelől a törvény előtti egyenlőségből következik a részrehajlás nélküli jogalkalmazás követelménye: a törvényt mindenkire alkalmazni kell, akire az vonatkozik, és csakis azokra kell azt alkalmazni. Könnyen belátható, hogy ez az előírás az egyenlőség önálló dimenzióját nyitja meg, ugyanis egy nem diszkriminatív törvényt is lehet diszkriminatív módon alkalmazni, és egy diszkriminatív törvényt is lehet pártatlanul alkalmazni. Mint fentebbiekkel – álláspontunk szerint – alátámasztottuk, indítványozó esetében a jogszabályi rendelkezések diszkriminatív módon való alkalmazása jelent meg, sértve indítványozó Alaptörvényben deklarált jogát.

b) Az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelme

Indítványozó esetében álláspontunk szerint a bíróságok indítványozó észrevételei, bizonyítási indítványait, melyek az ügy lényegi részére vonatkoztak kellő alapossággal nem vizsgálták, s

azok értékeléséről határozataikban nem adtak számot, ezzel megvalósítva indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogának sérelmét.

3021/2017. (II. 17.) AB határozatában kifejtette, hogy „Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában – összefoglalva korábbi gyakorlatát – részletesen foglalkozott a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmával (Indokolás [24]–[34]). E határozatában a bíróságok indokolási kötelezettsége kapcsán kifejtette: „[a]z eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” (Indokolás [34]).” 3021/2017. (II. 17.) AB határozat)

A tényállás megállapítása érdekében – holott a Pp. 206. § (1) bekezdése rendelkezését is figyelembe véve a tényállás akkor felel meg az eljárásjogi jogszabályoknak, ha az összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik - a tényállást nem állapította meg teljeskörűen az I. fokú bíróság, melyből következően az nincs összhangban a periratokkal (különösen indítványozó által benyújtott kimutatás, eligazító lapok, becsatolt elrendelések, tervek) . Nem került vizsgálatra az I. fokú bíróság által az indítványozó keresetpontosítása kapcsán benyújtott részletes kimutatást részleteiben, holott az a becsatolt eligazító lapok alapján készült, s pontosan meghatározásra kerültek benne napi kimutatásban lebontva az ellenőrzések, megjelölve az elrendelő személyét is, mely alátámasztja azt, hogy a feltüntetett ellenőrzések országos, területi hatókörűek voltak, illetve a nem vizsgálta az I. fokú bíróság a becsatolt fokozott ellenőrzések elrendelő lapjait és a hozzájuk kapcsolódó intézkedési-, végrehajtási terveket, holott azokba egyértelműen befoglalásra került, hogy az **Országos Rendőrfőkapitány elrendelése** tartalmazza azt, hogy a fokozott ellenőrzést Magyarország közigazgatási területére rendelte el a főkapitány úr, azaz ezen parancsot az ország egész területén végre kellett hajtani a rendőri szerveknek, tehát már az alap elrendelésben jelen van – álláspontunk szerint – az országos szinten való elrendelés, illetve a területi szintű elrendelés az 5, valamint a 19 megyés mintaprogram esetén.

Továbbá már ezen elrendelésekben egyértelműen szerepel, hogy ez A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet szerinti fokozott ellenőrzésnek kell megfeleljen, konkrétan rögzíti Országos Rendőrfőkapitány Úr elrendelése a szolgálati szabályzat 26. § (2) bekezdése alapján történő elrendelést, s a 26. §-nak való megfelelést. **Ezen szakasz meghatározza a fokozott ellenőrzés fogalmát, azaz a kiadott rendelkezést úgy volt kötelezett végrehajtani a megyei, a helyi kapitányság, illetve minden rendőr – beleértve indítványozót is -, hogy az megfeleljen a 26. § (1) bekezdésének, azaz koncentrált és összehangolt kellett, hogy legyen a végrehajtás, mivel ezt rendelte el a legfőbb eljáró.**

Ezt egyik az indítványozó ügyében eljáró bíróság sem vette figyelembe, mindössze azt hangoztatta, hogy nem volt országos, területi jellegű, nem volt megállapítható az

összehangoltság, koncentrálttság, egyidejűség, holott ez már az Országos Rendőrfőkapitány fokozott ellenőrzést elrendelő határozatából is egyértelmű.

A bíróságok a tisztességes eljárás követelményével nem törődve mindösszesen azon alperesi állítást vették alapul, hogy indítványozó csak saját járőri tevékenységét végezte, többletfeladatot nem látott el, fokozott ellenőrzésben nem vett részt. Holott egyrészt adva volt a fokozott ellenőrzés végrehajtására egy parancs az Országos Rendőrfőkapitánytól, amit parancs jellegéből következően az ország minden megyéjében, kapitányságán kötelező volt végrehajtani a parancs szerint, azaz a Szolgálati Szabályzat 26. §-a szerint, s adottak voltak az ezt részletező megyei és helyi végrehajtási intézkedési tervek, továbbá adottak voltak felperes eligazító lapjai, melyek meghatározták indítványozó részére, hogy – általában – teljes szolgálati ideje alatt köteles azokat végrehajtani, s ezen tervek szám szerint megjelentek az eligazító lapokon.

Felperesi kimutatással kapcsolatban a 2015. május 5-én tartott tárgyaláson indítványoztuk, hogy „kötelezze a bíróság alperest arra, hogy az általunk legutóbb becsatolt kimutatásra részletesen nyilatkozzon, azaz nyilatkozzon arról, hogy a felperes az ott feltüntetett fokozott ellenőrzésekben részt vett-e, ha igen, milyen óraszámokban, és hogy a fokozott ellenőrzés az országos, vagy területi elrendelésű volt-e”(6.M.374/2014/21. jkv. 4. oldal 7. bekezdés – jegyzőkönyv M/2. szám alatt csatolva). Erre alperesi válasz az volt, „... hogy milyen óraszámokban vett részt felperes fokozott ellenőrzésekben, úgy gondolom, hogy ez az eligazító lapok alapján látszik, erre vonatkozóan felesleges külön nyilatkoznunk” (6.M.374/2014/21. jkv. 5. oldal 3. bekezdés). Ezen alperesi állításra utalt is az I. fokú bíróság ítélete indokolásában (5. oldal 3. bekezdés). Viszont **indítványunk elutasításáról vagy elfogadásáról a bíróság nem nyilatkozott, az ítéletében sem indokolta, hogy – a kereseti kérelem összességére szempontjából is releváns, valamint a fokozott ellenőrzésekben való tényleges részvételről való munkáltatói nyilatkozat okán – indítványunknak miért nem adott helyt** (megjegyezzük, hogy az effajta nyilatkozat megtétele az ún. akciószolgálati pótlékos perek kapcsán már bírói gyakorlattá vált), sértve álláspontunk szerint indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

A panaszolt ítéletek indokolásának hiányossága, megalapozatlansága tekintetében utalni kívánunk arra is, hogy az ítélet indokolásából „világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, melyeket a bíróság irányadónak vett (BH2012.173). **Ez nem derül ki az ítéletek indokolásából meglátásunk szerint ellentmondva a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, továbbá sértve indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.**

A becsatolt terveket sem vizsgálta egyik bíróság sem – csupán felsorolta az I.fok – s indokolásukban nem fejtették ki, hogy miért nem fogadják el bizonyítékként, miért nem összehangolt és koncentrált a bennük leírt feladat, melyet indítványozó végrehajtott az eligazító lapokban szereplő kapott parancsok alapján a szolgálatba építve.

Megjegyezzük azon tény is, hogy az eljáró bíróságok – a bírósági gyakorlattal ellentétes – következtetésre jutottak megállapításaik során, mikor – felületesen, elfogult, hibás –

alapokon álló következtetésük alapján sem az LSZB, sem a migrációs, sem az időskorúakra vonatkozó fokozott ellenőrzések kapcsán nem látták megállapíthatónak a A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VII. 31.) Korm. rendelet. 57. §-ban írt követelmények megvalósulását, melyek esetében számtalan jogerős ítéletben a precízen, jogszerűen eljáró bíróságok a helyes következtetést le tudták vonni.

Az imént hivatkozott kormányrendelet 28. § (1) bekezdése – melyre a panaszolt határozatokat hozó bíróságok is hivatkoznak - szerint a hivatásos állomány tagja akkor jogosult a Hszt.-ben meghatározott illetménypótlékra, ha olyan beosztást tölt be, amely az átlagosnál nagyobb veszéllyel vagy fokozott igénybevétellel, illetve többletkövetelmények teljesítésével jár, továbbá, ha az átlagosnál kedvezőtlenebb körülmények elviselésére kényszerül, és ezeket a követelményeket és körülményeket a beosztási illetményben nem lehet elismerni. Azt viszont figyelmen kívül hagyták ezen bíróságok, hogy indítványozó a per iratai közé becsatolt kinevezési parancsa alapján kapott közterületi pótlékot, melyet ezen rendelkezés alapján állapítottak meg, azaz egyszer már a per alperese elismerte, hogy átlagosnál nagyobb veszéllyel, fokozottabb igénybevétellel járó munkát végez, azaz járőri tevékenysége alpból megfelel a pótlék követelményének, így az annak keretében végzett fokozott ellenőrzés, akciószolgálat az „in maiore minus inest” elve alapján benne foglaltatik, azaz a 28. § feltételének fennállása már további bizonyítást nem igényel. Így csak az összehangoltság és koncentráltág lett volna vizsgálendő, melyre indítványozó határozottan hivatkozott, s melyet dokumentumokkal alátámasztott.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fenti kiegészítést is figyelembe véve alkotmányjogi panaszunkat bírálja el, s az abban foglaltaknak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2017. március 6.

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd Arany J. u. 18. 1/2. 4.
Telefon/fax: 74/414-415
Adószám: 52909546-1-37
Szála.sz.: OTP Bank Rt.: 11746005-20089209
Letét szála: OTP Bank Rt.: 11746005-20099331

Dr. Magyar Anikó
ügyvéd

TMRSZ által az alapperben képviselt

indítványozó
képviselésében eljárva